

សង្ខេបក្រៅយ៉ូអង់ និងក្រុមជំនុំអង្កេតទីសង្កេតទីបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រ - លេខស៊េរីប្រឡង

Jeff Pippenger
2026-02-10

លេខ ស៊េរីប្រឡង

នៅក្នុងឆ្នាំ 1844 គោលនយោបាយនៃប្រឡងទីបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រ ត្រូវបានបង្កើតឡើង
ហើយបន្តទៀតដោយស្របតាមគោលនយោបាយនៃ Sister White
នៅពេលនោះមានមូលដ្ឋាននៅក្នុងប្រទេសស្វីស្រីស្រី។ នាងក៏បានកត់ត្រាផងដែរថា
នៅក្នុងប្រទេសក្រោយ
គោលនយោបាយនៃការចាប់កំណើតជាមនុស្សមានការសង្កេតឃើញថាមានស្នាមដុំច្រើន
ចុងស្របប្រឡងទីបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រ តំណាងឲ្យពន្លឺពីសេចក្តីស្រឡាញ់
នៅពេលនៃការផ្សព្វផ្សាយសាហាបជាគំរូពិតប្រាកដជាមួយ ហើយចុងស្របប្រឡងទីបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រ
តំណាងឲ្យពន្លឺពីសេចក្តីស្រឡាញ់
នៅពេលនៃការផ្សព្វផ្សាយសាហាបជាគំរូពិតប្រាកដដល់ការបញ្ចប់របស់វា។

សេចក្តីបង្កើនអំពីការយោងមកជាសាច់ឈាម
ត្រូវបានបង្ហាញជានិមិត្តរូបនៃការប្រជុំបរិសុទ្ធចុងក្រោយនៃវិវិធី ជំពូក ២៣;
វាជាអ្នកបោះពុម្ពចុងស្របប្រឡងទីបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រ ដល់ការប្រជុំបរិសុទ្ធដំបូងនៃដើមឈើវិវិធី
ជំពូក ២៣។ ចុងស្របប្រឡងនេះតំណាងឲ្យពន្លឺពីការបង្កើតរបស់ព្រះ
ហើយចុងស្របប្រឡងក្រោយតំណាងឲ្យពន្លឺពីការបង្កើតឡើងវិញរបស់ព្រះ។
ចុងស្របប្រឡងនេះ ត្រូវបានតំណាងដោយលេខ "23"
ហើយចុងស្របប្រឡងក្រោយដោយលេខ "252"។

និមិត្តរូបបញ្ជាក់ទាំងពីរនេះ គឺជាសញ្ញាបញ្ចប់ទាំងសងខាងនៃ វិវិធី ជំពូក ២៣
ហើយក៏ជាសញ្ញាបញ្ចប់ទាំងសងខាងសម្រាប់បុរសគ្រីស្ទមីល្លេនដេវី។ ឆ្នាំ
1798 គឺជាការបំពេញនៃពេល 2,520 ឆ្នាំ ដល់បុរសដ៏ឆ្លាតវៃនៃគ្រីស្ទមីល្លេនដេវី
ហើយរយៈពេល 2,300 ឆ្នាំ ត្រូវបានបំពេញនៅចុងទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។
នៅពេលដែលបងស៊ី វ៉ាយក៍ ត្រូវបានដឹកនាំចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធចុង
ហើយសម្តីដ៏មើលឃើញនៃវិវិធីទាំងដប់
នាងកំពុងតំណាងជានិមិត្តរូបដល់ស្ត្រីរបស់ព្រះក្នុងប្រទេសក្រោយ
ដល់ដើមឈើតាមព្រះគ្រីស្ទចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធចុងផុត
នៅពេលដែលទ្រង់កំពុងបញ្ចប់កិច្ចការនៃការផ្សព្វផ្សាយជាមួយគ្នា។
ការសាកល្បងអំពីព្រះវិហារ គឺជាការសាកល្បងនៃការដើរតាមកូនចៀម
ទៅគ្រប់ទីកន្លែងដល់ទ្រង់យាងទៅ។

អ្នកទាំងនេះគឺជាអ្នកដ៏ល្អបំផុតនៃមនុស្សជាតិទាំងឡាយ
ដ៏បិតបិតជាព្រះបិតា។ អ្នកទាំងនេះគឺជាអ្នកដ៏ល្អបំផុតនៃដើមឈើតាមព្រះកូនចៀម
នេះព្រោះអង្គុយយាងទៅទីណាក៏ដោយ។
អ្នកទាំងនេះត្រូវបានលោះចេញពីចំណោមមនុស្សទាំងឡាយ

ឲ្យធុរ្ម័នជាផលដំបូងសម្រាប់ព្រះ និងសម្រាប់ព្រះកូនចៀម។ វិវរណៈ 14:4។

សិស្សទី១ វីត័ កុន្ទននាមជាពុទ្ធាកាវី កំពុងបង្ហាញអំពីអុនកសុម្ភោះគ្រងនលោកដំបូង
ដល់ហេតុចូលទៅកុន្ទនទីបរិសុទ្ធចប់ផុតដោយសចកុតិជនឡើ

ហើយដោយការធុរ្ម័នដូចនោះ

នាងកំពុងផុតជាគំរូមួយនៃអុនកសុម្ភោះគ្រងនលោកចុងបញ្ចប់

ដល់ចូលដោយសចកុតិជនឡើទៅកុន្ទនទីបរិសុទ្ធចប់ផុត

ហើយបន្ទាប់មកសម្តីដ៏មើលទៅកុន្ទនហិប។

អ្វីដែលពួកគេឃើញនលោកទីនោះដោយពន្លឺបំភ្លឺ

គឺជាគោលលទ្ធផលនៃការយាងមកជាសាច់ឈាម ការបញ្ចប់នៃការប្រឈមជាមួយគុនា។

ពួកគេឃើញឧបទ្វីបនៃគុរហាំង តំណាងឲ្យផ្ទះស្នាក់នៅបុរេបុរសនៃការបង្កើត

និងការបង្កើតឡើងវិញ។ ពួកគេឃើញលេខ 252 នលោកខាងមួយនហិប និងលេខ 23

នលោកខាងមួយទៀត ហើយទទួលស្គាល់ថា សរុបតាមការបង្កើត និងការបង្កើតឡើងវិញ

23 តំណាងឲ្យអាពាហ៍ពិពាហ៍រវាងទេវភាពជាមួយមនុស្សជាតិ ហើយពួកគេឃើញ 252

ជានិមិត្តសញ្ញានៃការផ្តល់បុគ្គលរបស់មនុស្សមុននាក្នុងឈ្មោះជាមនុស្សមុននាក្នុង

ដល់ហេតុបញ្ចប់ជាមួយទេវភាព។

ក្នុងអំឡុងពេលនេះក្នុងកំឡុងពេលនេះ ដូចនេះ ការដល់បងស្រី វីត័

មើលឃើញខាងក្នុង គឺជាវិវរណៈពិសេសមួយ ហើយតាមន័យទំនាយ រូបភាពតំណាងនេះ

សម្រាប់ចុងចុងគុរោយ ជាងសម្រាប់សម័យដល់នាងហេតុនលោក។ ដោយការមើលឃើញ

យើងគួរឲ្យមានផលស្របគ្នា។ ការសាកល្បងអំពីព្រះវិហារ

គឺព្រះគ្រីស្ទកំពុងដឹកនាំបុរាណជនព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ ចូលទៅកុន្ទនព្រះវិហាររបស់ទ្រង់

មួយដំណាច់មុនដទៃ។ សចកុតិពិតតាមទំនាយ តំណាងឲ្យដំណាច់នាតាមផ្លូវ

ដល់គួរឲ្យមានបំភ្លឺដោយសារព្រះរាជសារនៃស្រីម្រកក្នុងកណ្តាលអធ្យាស្រ័យ។

ព្រះវិហារមីឡើងវិញ ដល់មានរយៈពេលសង់ស្រីបបូរមួយគូនា គឺជាដំណាច់មួយ។

បុរាណមនុស្សនៃ «២៣» (បុរស និង ស្រី ទ្រង់មានបង្កើតពួកគេ) គឺជាដំណាច់មួយ។

ព្រះគ្រីស្ទមានលើកព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ឡើងវិញក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃ គឺជាដំណាច់មួយ។

យុលាំងស្កុកទុក គឺជាព្រះវិហារនលោកក្នុងគម្ពីរម៉ាឡាគី។

នហេមោហានសម្បត្តិយុលាំងឲ្យបរិសុទ្ធពីការបង្ការបំបាត់ពានរបស់គូបីយ៉ា។

ព្រះវិហារនោះគឺជាកន្លែងដល់ហិលគីយ៉ា មហាបូជាចារុយ ហេតុឃើញសំណេរបស់ម៉ូសេ

ក្នុងអំឡុងពេលនៃការកែប្រែឡើងវិញសម័យសុតចេញសៀវភៅ។

ព្រះវិហារនៃនហេមោហានសម្បត្តិឲ្យរួចពីការបំបាត់បរិសុទ្ធភាព

គឺជាព្រះវិហារដល់ដល់ព្រះគ្រីស្ទមានសម្បត្តិ «ការបំបាត់បរិសុទ្ធភាពដ៏អស្ចារ្យ»

របស់វាពីដង ដូចដល់អុនកស៊ី វ៉ាយក៍ មានចូលដែរ។

ហិបនលោកកុន្ទនស៊ីបនរបស់ Miller គឺជាដំណាច់មួយ។

នលោកពេលដល់ព្រះគ្រីស្ទមានដឹកនាំពួកស្រីគ្រងនលោករបស់ទ្រង់ចូលទៅកុន្ទនទីបរិសុទ្ធចប់ផុត

ហើយ ទ្រង់ដឹកនាំពួកគេ ដូចដល់ហេតុតំណាងដោយបុរសស៊ី វីត័ ទៅកាន់ហិប

ព្រមទាំងលើកគម្ពីរព្រះគុណឡើង ហើយអនុញ្ញាតឲ្យពួកគេមើលចូលទៅខាងក្នុង។

កាលណាពួកគេមើលចូលទៅខាងក្នុង
ពួកគេឃើញទាំងគោលលទ្ធផលនៃការយាងមកជាមនុស្ស និងថ្មងសៃប្រទេសប្រាំពីរ
គួរឲ្យមានគុណបដិសេធនៃសុខុមាលភាពនៃមនុស្ស។ ជាផ្លូវលើផ្លូវ
អស់អ្នកដទៃទទួលស្គាល់គោលលទ្ធផលទាំងឡាយដដែល
«គួរឲ្យមានគុណបដិសេធនៃសុខុមាលភាពនៃមនុស្ស» នោះ សុរាមបុរាណសិរីវិក័ត
ដោយចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធជប់ផុតដោយសេចក្តីជំនឿ
ហើយមើលចូលទៅក្នុងហិប។

ពុទ្ធការីបុរាណទាំងឡាយបាននិយាយយ៉ាងច្បាស់លាស់ជាងមុនសម្រាប់គ្នាចុងក្រោយ
ជាងសម្រាប់គ្នាដដែលពួកគេរស់នៅ។ កាលណាពុទ្ធការីបុរាណទាំងនោះផ្ទាល់
ក្លាយជាជនកែប្រែនៃកុដិកម្ម
នោះពួកគេតែងឲ្យបុរាណសុត្តន្តរបស់ពួកគេនៅគ្រប់ចុងក្រោយ
ហើយបុរាណសុត្តន្តរបស់ពួកគេនៅគ្រប់ចុងក្រោយ គឺមួយរយសិបបួនពាន់នាក់។ បងស្រី White
បុរាណសុត្តន្តពុទ្ធការីបុរាណដ៏សំខាន់បំផុត ពីព្រោះឧទាហរណ៍ទាំងអស់របស់នាងតំណាងឲ្យបុរាណ
តិសាស្ត្រអាល់ហ្សានប្រែក្លាយជាសុត្តន្តអូមហេតុរបស់មួយរយសិបបួនពាន់នាក់។
ពុទ្ធការីទាំងអស់តំណាងឲ្យសំណល់ ប៉ុន្តែបងស្រី White
ក៏តំណាងឲ្យបុរាណសុត្តន្តដើមមួយ
ដែលគួរឲ្យមានបំពេញសម្រេចក្នុងបុរាណសុត្តន្តចុងបញ្ចប់—គឺរឹតតែក្រៃលែង។

ក្នុងបុរាណសុត្តន្តមូលដ្ឋាននៃអាល់ហ្សា បងស្រីវាយតម្លៃ ក្នុងនិមិត្ត
គួរឲ្យមាននាចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធជប់ផុតនៃជម្រកសុចានស្តី។ នៅទីនោះ
គម្របក្រៅអីមត្តាករុណាដែលស្ថិតនៅលើហិបសញ្ញា
ជាគម្របមួយដែលមិនគួរឲ្យមានដកចេញ គួរឲ្យមានលើកឡើង
ដើម្បីបិទបង្អស់វិវាយកម្រិតសម្តែងមើលខាងក្នុង
ជាកន្លែងដែលនាងបានឃើញក្រុមនិយមទាំងដប់។

«នៅក្នុងទីបរិសុទ្ធជប់ផុត ឧត្តរបានឃើញហិបមួយ; នៅលើកំពូល
និងផ្ទាំងទាំងសងខាងរបស់វាសុទ្ធតែជាមាសដ៏បរិសុទ្ធជប់ផុត។ នៅចុងនីមួយៗនៃហិប
មានក្បាលដំបូលអប្បបរមាមួយ ដោយស្ថាបនារបស់វាស្ថិតនៅក្នុងគុណបដិសេធនៃសុខុមាលភាពនៃមនុស្ស។
មុខរបស់ពួកវាបង្ហាញនូវការរីករាយនៃការឃើញពួកវាសម្តែងចុះក្រោម។
នៅចន្លោះទីនោះមានជើងក្រអូបមាសមួយ។ ខាងលើហិប
នៅក្នុងនៃដំបូលនៃទីនោះមានសិល្បៈអក្សរលិខិតដ៏ល្អឆ្ងាយខ្ពស់បំផុត
ដែលបង្ហាញឡើងដូចជាបុល្លង្គក្នុងព្រះទ្រង់គង់នៅ។
ព្រះយស្មើទ្រង់ឈរនៅក្របរំហិប
ហើយកាលណាសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ពួកបរិសុទ្ធជប់ផុតមកដល់ទ្រង់
នោះគួរឲ្យក្រអូបក្នុងជើងក្រអូបក៏ហុយផុតដែរ
ហើយទ្រង់ថ្វាយសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ពួកគេឡើងទៅកាន់ព្រះបិតារបស់ទ្រង់
ជាមួយនឹងផ្កាដៃនៃគ្រូរៀនក្រអូបនោះ។
នៅក្នុងហិបមានកុមារមាសដែលមាននំម៉ាណា ដំបូលរបស់អធិស្ឋានដែលបានដុះផុត
ហើយនឹងបន្តរះថ្កុលទាំងពីរ ដែលបត់ចូលគ្នាដូចជាសៀវភៅមួយ។
ព្រះយស្មើទ្រង់បានបើកវាចេញ ហើយឧត្តរបានឃើញបញ្ញត្តិទាំងដប់
ដែលបានសរសេរនៅលើវាដោយមុខដៃរបស់ព្រះ។ នៅលើបន្ទះមួយមានបួន
ហើយនៅលើបន្ទះមួយទៀតមានប្រាំមួយ។
បួនបន្ទះនៅលើបន្ទះនីមួយៗគឺជាបុរាណបទទៀត។ ប៉ុន្តែបន្ទះទីបួន

គឺបញ្ញត្តិអំពីថ្លៃសៃបុប្ផ មានភូមិលើសទាំងអស់;
ដុបិតថ្លៃសៃបុប្ផគួរមានបញ្ញត្តិកែទុកឲ្យកាន់តាម
ដើមបិតាពេលពេលពុំមានបរិសុទ្ធជរបស់ពុំ។ ថ្លៃសៃបុប្ផបរិសុទ្ធជមើលទៅពេញដោយ
សិរីលុះ—មានរង្វង់នៃសិរីលុះនៅជុំវិញទាំងអស់។ ឧទាហរណ៍បញ្ញត្តិថា
បញ្ញត្តិអំពីថ្លៃសៃបុប្ផមិនមានគ្រឹះកាន់ដាច់នឹងឈើឆ្នាំងទេ។
បើគ្រឹះគួរមានកាន់ដាច់ នោះបញ្ញត្តិទាំងបុរាណបុរាណទៀតគួរដោះ;
ហើយយើងក៏មានសិទ្ធិកាត់ក្នុងការបំពានបញ្ញត្តិទាំងអស់នោះ
ដូចគ្នានឹងការបំពានបទប្បញ្ញត្តិផង។ ឧទាហរណ៍បញ្ញត្តិថា
ពុំមិនមានផលស្រស់បុគ្គលថ្លៃសៃបុប្ផទេ ដុបិតទ្រង់មិនដល់ផលស្រស់បុគ្គលឡើយ។
ប៉ុន្តែសម្រាប់បុគ្គលដែលមានផលស្រស់បុគ្គលពីថ្លៃសៃបុប្ផ ទៅជាថ្លៃសៃមួយនៃសៃបុគ្គល;
ដុបិតគាត់គួរផលស្រស់បុគ្គលលើលោក និងកុរិយានីយ៍»។ Early Writings, 32.

គោលលទ្ធផលថ្លៃសៃបុប្ផថ្លៃសៃបុរាណ
គឺជាគោលលទ្ធផលដែលហ្មឺនប្រើប្រាស់ស្រាប់តែស្រាប់តែបុគ្គលដែលបានបំពេញនាមីឡិកា
ដល់បានចាប់ផ្តើមជាចលនាមីឡិកាភីឡាដលើក
បន្ទាប់មកបានបំពេញនាមីឡិកាឡើងវិញនៅឆ្នាំ 1856
ហើយបន្ទាប់មកទៅជាពុំរីករាយនៃស្រីថ្លៃសៃបុប្ផឡើងវិញនៅឆ្នាំ 1863។ អ្នក
ស្រីរីករាយក៏បានកំណត់អត្ថបទបញ្ញត្តិគោលលទ្ធផលមួយហេតុនោះក្នុងបុរាណស្ថានថ្លៃសៃ
ថ្លៃសៃក្រោយផងដែរ នៅពេលដែលចលនាឡើងវិញរបស់មួយនៃប្រទេសមិនប្រកាន់នាក់
បំពេញនាមីឡិកាដល់ការបំពេញនាមីឡិកាមួយនៃប្រទេសមិនប្រកាន់នាក់។ ពន្ធុរណ៍ហ្មឺន
និងមួយហេតុ គួរមានកំណត់ដោយគោលលទ្ធផលថ្លៃសៃបុប្ផថ្លៃសៃបុរាណ
និងគោលលទ្ធផលនៃការយាងមកជាមនុស្ស។

«អស់អ្នកដល់មានសហគមន៍ជាមួយពុំ
ដើរនៅក្នុងពន្ធុរណ៍នៃពុំអាទិត្យនៃស្រែចេកដ៏ស្រស់ស្អាត។
ពួកគេមិនបង្កអារម្មណ៍អង្គុយស្ងួតនោះរបស់ខ្លួន
ដោយបង្កឲ្យខូចខាតរបស់ខ្លួននៅចំពោះពុំឡើយ។
ពន្ធុរណ៍ស្រស់ស្អាតដែលចង់ដឹងពីពួកគេ។
នៅពេលដែលពួកគេខិតជិតដល់ទីបញ្ចប់នៃបុរាណស្ថានលោកិយនេះ
ការយល់ដឹងរបស់ពួកគេអំពីពុំគ្រឹះសុទ្ធ និងអំពីពាក្យទំនាយដល់ពាក់ព័ន្ធនឹងទ្រង់
កាន់តែកើនឡើងយ៉ាងខ្លាំង។ នៅក្នុងពុំនេះគេរស់នៅ
ពួកគេមានតម្លៃតែតែនៃកំណត់
ពុំនោះពួកគេស្មើគ្នានៅក្នុងឯកភាពជាមួយពុំរាជបុគ្គលរបស់ទ្រង់។ សម្រាប់ពួកគេ
ពុំបន្ទុករបស់ពុំមានសេរីភាព និងភាពគួរឱ្យស្រឡាញ់លើសលប់។
ពួកគេមើលឃើញសារៈសំខាន់របស់ពុំ សេចក្តីពិតគួរមានបើកសម្តែងដល់ពួកគេ។
សេចក្តីបង្កើនអំពីការយាងមកកើតជាមនុស្ស
គួរមានគុណប្រយោជន៍ដល់សុខុមាលភាពរបស់ពុំ។ ពួកគេមើលឃើញថា
ពុំគឺជាគ្រឹះគឺជាគ្រឹះស្រស់ស្អាតលើបើកសុភមង្គលកំហែងទាំងអស់
ហើយដោះស្រាយការលំបាកទាំងអស់។ អស់អ្នកដល់មិនពុំមិនទទួលបានពន្ធុរណ៍
ហើយដើរក្នុងពន្ធុរណ៍ នឹងមិនអាចយល់អំពីកំហែងនៃការគោរពពុំមានឡើយ
ប៉ុន្តែអស់អ្នកដល់មិនមានសុទ្ធាត់សុទ្ធដើរក្នុងការលើកឈើឆ្នាំងឡើង
ហើយដើរតាមពុំយស្ទើរ នឹងឃើញពន្ធុរណ៍នៅក្នុងពន្ធុរណ៍របស់ពុំ»។ The Southern
Watchman, April 4, 1905.

“គោលលទ្ធផលនៃការចូលមកសុចិត្តក្នុងសាច់ឈាម” ក៏ត្រូវបានហៅថា
“អាថ៌កំបាំងនៃសេចក្តីគោរពបូរណ៍បំផុតដល់ព្រះ” ផងដែរ។

ហើយដោយឥតមានការជជែកដេញដោល
អាថ៌កំបាំងនៃសេចក្តីគោរពព្រះជាមុច្ចាស់ពិតជាធំមហិមា៖
ព្រះទ្រង់បានសម្របសម្រួលក្នុងសាច់ឈាម
ទ្រង់បានត្រូវបានរាប់ថាសុចិត្តក្នុងព្រះវិញ្ញាណ ទេវតាបានយឺតយ៉ាវ
ទ្រង់ត្រូវបានប្រកាសដល់សាសន៍ដទៃ ទ្រង់ត្រូវបានជឿននៅក្នុងលោកីយ៍
ហើយត្រូវបានលើកឡើងទៅក្នុងសិរីល្អអ។ ១ ជំហ្លួង ៣:១៦

«អាថ៌កំបាំង» ត្រូវបានលាក់បាំងរហូតដល់ជំនាន់ចុងក្រោយ
នៃពេលវេលានៃពួកស្រុកនោះត្រូវបានយឺតយ៉ាវ គោលលទ្ធផលនៃការចាប់កំណើតជាមនុស្ស
គឺជាអ្នកប្រកាន់ថ្ងៃនៃសប្តាហ៍ទីបួន។

សូមប្រឹក្សាអាថ៌កំបាំងដែលបានលាក់ទុកតាំងពីគ្រប់ជំនាន់ និងគ្រប់សម័យមក
ប៉ុន្តែតែឡើយនេះ ត្រូវបានបើកសម្របសម្រួលដល់ពួកបរិសុទ្ធជរបស់ទ្រង់ហើយ៖ ដល់ពួកគេ
ដែលព្រះទ្រង់មានព្រះហឫទ័យឲ្យបានសុគាល់ថា
សិរីល្អអដ៏សម្បូរបែបនៃអាថ៌កំបាំងនេះនៅក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃមានយ៉ាងណា
គឺជាព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងអូស្ត្រាលីគុនា ដែលជាសេចក្តីសង្ឃឹមនៃសិរីល្អអ។ កូរ៉េស 1:26,
27។

វាសមស្របណាស់ដែលកូរ៉េស ១:២៦ និយាយអំពី «អាថ៌កំបាំង» មួយ ដែល «បានលាក់បាំងទុក»
ប៉ុន្តែអាថ៌កំបាំងនោះ «ត្រូវបានបង្ហាញឲ្យឃើញច្បាស់» នៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយ។
ពន្លឺនៃទំនាយត្រូវបានបង្ហាញឲ្យឃើញច្បាស់ នៅពេលទំនាយត្រូវបានបើកគ្នា
ដូចដែលបានកំណត់នៅក្នុង ដានីយ៍ ជំពូក ១២ ដែលនៅចុងបញ្ចប់នៃ ១,២៦០ ថ្ងៃ
គឺនៅក្នុងពេលចុងបញ្ចប់ ទំនាយមួយត្រូវបានបើកគ្នា។
ទំនាយដែលបានលាក់បាំងអស់ជំនាន់ជាច្រើន ត្រូវបានបើកគ្នា
ហើយទំនាយនោះគឺជាសេចក្តីពិត ដែលនៅពេលត្រូវបានបើកគ្នា គឺជា «សិរីល្អអ»
ដែលត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយសុគាល់ដល់ពួកសាសន៍ដទៃ នៅពេលច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ។
អាថ៌កំបាំងនោះគឺ ព្រះគ្រីស្ទសុចិត្តនៅក្នុងអូស្ត្រាលីគុនា ជាសេចក្តីសង្ឃឹមនៃសិរីល្អអ
ដែលត្រូវបានសម្របសម្រួលនៅក្នុងថ្ងៃនៃការបន្តសិរីល្អអរបស់គ្រីស្ទ។

ប៉ុន្តែ នៅក្នុងគុនាសៀវភៅរបស់ទេវតាទីបួន កាលណាគាត់នឹងចាប់ផ្តើមផ្តល់គ្រឹះ
នោះអាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះជាមុច្ចាស់នឹងមានសម្រេចចប់សព្វគ្រប់
ដូចដែលទ្រង់បានប្រកាសដល់អូស្ត្រាលីគុនា គឺពួកហោរាវិរណៈ 10:7។

វាពិតជាសមគួរណាស់ដែលសំឡេងរបស់ទេវតាទីបួនចាប់ផ្តើមបន្តលឺឡើងនៅថ្ងៃនៃដំបូង
ខែទីបួន ដូចដែលបានកំណត់នៅក្នុង វិរណៈ 10:7។
ទេវតាទីបួនក៏ត្រូវបានកំណត់ថាជារទេនាទីបីផងដែរ ហើយរទេនាទីបីដំបូងគឺអ៊ីស្រាអែម
ដូចនេះមានផ្ទាល់សាក្សីពីររទេនាទីបីអ៊ីស្រាអែម។ អាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះត្រូវបានបញ្ចប់
នៅពេលគ្រប់អ៊ីស្រាអែមកំពុងបន្តលឺឡើង។

នៅក្នុងបុរាណសិល្បៈស្វែងរកគ្រឹះទី៧ គោលលទ្ធផលនៃការយាងមកជាមនុស្សរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ដែលជាអាថ៌កំបាំងនៃព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងអូស្ត្រាលីគុនា
ឬជាការរួមបញ្ចូលគ្នានៃព្រះភាពជាមួយនឹងមនុស្សភាព
ដូចដែលបានកំណត់ដោយព្រះគ្រីស្ទ

នរោត្តមលេខរដ្ឋបាលយកសាច់ណាមមនុស្សសមកលើអង្គុតទ្រង់;
បក្សខ្មែរនាំទ្រង់ឡាយដល់នឹងសុចិត្តនរោត្តមក្នុងចំណោមមួយរយស័កបួនពាន់នាក់
នឹងត្រូវបានសាកលបង្ហាញ តើពួកគេមានបុរស និងជនភៀសខ្លួន
ដើម្បីបិទចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុតឬទេ។ បុរសនិបត្តិពួកគេស្មោះត្រង់
សច្ចក្នុងនឹងដឹកនាំមកលើពួកគេ; បុរសនិបត្តិពួកគេដើរតាមកូនចៀម
ទោះទ្រង់យាងទៅទីណាក៏ដោយ ពួកគេនឹងត្រូវបានដឹកនាំឲ្យមើលចូលទៅក្នុងហិប។
នរោត្តមហិបនោះ ពួកគេនឹងយឺតយ៉ាវលទ្ធផលអំពីថ្ងៃស្អែកប៉ុន្មាន
និងគោលលទ្ធផលអំពីការយាងមកជាមនុស្សសរសៃព្រះគ្រីស្ទ។

ទោះបីជាគោលលទ្ធផលទាំងពីរនេះមានសារៈសំខាន់យ៉ាងណាក៏ដោយ
អ្វីដែលខ្ញុំព្យាយាមបង្ហាញមិនមែននៃទ្រង់លើពន្លឺអាណិត និងអូមហេតុនោះទេ ប៉ុន្តែគឺថា
សុភវិហារមានបង្ហាញអំពីបុរសសុភវិហាររបស់ព្រះដល់កំពុងចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធនរោត្តម
ថាស្មោះ ហើយសម្បូនដោយលទ្ធផលនរោត្តមហិបនៃសេចក្តីសញ្ញា។
ត្រូវតែមានចំណុចមួយនរោត្តមបុរសគិតសាកលរបស់មួយនៃបួនមីនបួនពាន់
ក្នុងអំឡុងថ្ងៃក្រោយ
ដល់មួយនៃបួនមីនបួនពាន់ត្រូវបាននាំចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត
ដើម្បីបិទគន្លឹះហិបដល់មានប្រសិទ្ធភាព។

បុរសនិបត្តិអនុកមានជំនឿដើម្បីជឿថា
ពួកហោរាបង្ហាញពីបុរសសុភវិហាររបស់ព្រះនរោត្តមក្នុងថ្ងៃក្រោយ ព្រមទាំងមានជំនឿថា
បងស៊ី White មានទទួលបានការបំផុសដោយព្រះវិញ្ញាណ ដូចគ្នាដោយពេញលេញ ក្នុងគុរិយា
ទៅនឹងហោរាផ្សេងៗទាំងអស់នរោត្តមព្រះគម្ភីរ
នោះការអនុវត្តដល់ខ្ញុំប្រាប់ប្រាប់បង្ហាញនេះ ត្រូវតែទទួលស្គាល់ថាជាសេចក្តីពិត។
មួយនៃស័កបួនពាន់នាក់ ត្រូវតែដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ ដោយសេចក្តីជំនឿ
ចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត ដូចដល់បងស៊ី White និយាយថា
ពួកស្រីនោះត្រូវបានផ្ទេរទៅក្នុងថ្ងៃ 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។ នរោត្តមនោះ
មានមនុស្សពីរកុមារត្រូវបានបង្ហាញចេញមក គឺអ្នកដល់បដិសេធមិនព្រមចូលទៅ
ដោយសេចក្តីជំនឿ និងអ្នកដល់មានចូលទៅ។

«ខ្ញុំត្រូវបានបញ្ជូនឲ្យត្រឡប់ទៅកាន់ការប្រកាសអំពីការយាងមកលើកទីមួយរបស់ព្រះ
គ្រីស្ទវិញ។ យ៉ូហានត្រូវបានចាត់មកក្នុងវិញ្ញាណ និងអំណាចរបស់អលើយ៉ា
ដើម្បីបង្ហាញបំផុសឲ្យព្រះយេស៊ូវ។ អ្នកទាំងឡាយដល់បដិសេធទីបន្ទាល់របស់យ៉ូហាន
មិនមានទទួលបានបុរសនោះនឹងសេចក្តីបង្កើនរបស់ព្រះយេស៊ូវឡើយ។
ការប្រឆាំងរបស់ពួកគេចំពោះសារដល់មានទាយទុកជាមុនអំពីការយាងមករបស់ទ្រង់
បានដាក់ពួកគេនរោត្តមសុចានភាពមួយ
ដល់ពួកគេមិនអាចទទួលយកសុភវិហារដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតដោយងាយស្រួលថា
ទ្រង់ជាព្រះមេស៊ី។ សាក្សីបានដឹកនាំអ្នកទាំងឡាយដល់បដិសេធសាររបស់យ៉ូហាន
ឲ្យទៅឆ្ងាយជាងនេះទៀត គឺបដិសេធនិងឆ្លងព្រះគ្រីស្ទ។ ដោយការនេះ
ពួកគេបានដាក់ខ្លួនពួកគេនរោត្តមទីកន្លងមួយ
ដល់ពួកគេមិនអាចទទួលបានព្រះពរនរោត្តមបុរសឬពន្លឺកុសុភវិហារ
ដល់ព្រះពរនោះនឹងបានបង្កើនពួកគេអំពីផ្លូវចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធសុចានស្តី។
ការរហ័សនៃវិញ្ញាណរបស់សាសន៍យូដា និងមិនត្រូវបានទទួលយកទៀតឡើយ។
យញ្ញបូជាដ៏ធំបានត្រឡប់មកវិញហើយ ហើយបានត្រឡប់មក

ជាកន្លែងដែលព្រះយស្ទើរមានយោងចូលដោយព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ផ្សេងៗ ដើម្បីបិទបង្អួចលើពួកសិស្សរបស់ទ្រង់នូវអត្ថបុរយោជន៍នៃកិច្ចបុរោសលោះរបស់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែ ពួកយូដាគួរមានទុក្ខយន្តនៅក្នុងសចេក្ខីដ៏ត្រូវបញ្ចេញពេញ។ ពួកគេហៅបងពន្លឺទាំងអស់ដែលពួកគេអាចនឹងមានអំពីជំនួញនៃសេចក្តីសង្ឃឹមនោះ។ ហើយនៅតែទុកចិត្តលើយញ្ញបូជា និងភស្តុតាងដែលឥតបុរយោជន៍របស់ពួកគេ។ ទីបរិសុទ្ធសុចស្អាតមានជំនួញទីបរិសុទ្ធសុចស្អាតនៃជំនួញដ៏ប៉ុន្តែពួកគេមានចំណេះដឹងអំពីការផ្តល់បុរយោជន៍នោះឡើយ។ ដូច្នេះ ពួកគេមិនអាចទទួលបុរយោជន៍ពីការសម្រុះសម្រួលរបស់ព្រះគ្រីស្ទនោះទេ។ ក្នុងទីបរិសុទ្ធបានឡើយ។»

ហើយនៅពេលដែលពួកគេអាចប្រវត្តិសាស្ត្របំពានដ៏អាថ៌កំបាំងបាន
ពួកគេគិតថាពួកគេស្មើគ្នាទៅនឹង ហើយមិននឹងបដិសេធទូទៅនឹងដូចពាក្យសហគមន៍
ឬគ្រាន់តែទូទៅនឹងដូចពួកគេជាសហគមន៍ទូទៅ។ ប៉ុន្តែ
ព្រះជាម្ចាស់ដ៏ល្អនឹងទទួលបានបដិសេធសុំសម្រាប់
មាននាសចក្ខុដ៏ស្រស់ស្អាតចំពោះព្រះយេស៊ូវដែលពួកគេអះអាងថាមាននោះ
មកសាកលុបបាត់។ សុំមានស្មោះត្រង់ទាំងមូលមានមតិយល់ការទទួលសាររបស់ទូរគមនាគមន៍យុទ្ធសាស្ត្រ
បំបាត់មុខងារដ៏ផ្សេងៗទៀត។ ប៉ុន្តែមែនសុំស្មោះត្រង់នឹងលើកអះអាងថាស្រដៀងគ្នាទៅនឹងព្រះយេស៊ូវ
ហើយដែលមានស្រាប់ទឹកភ្នែកនៃពេលវេលានេះរឿងរ៉ាវអំពីយើងគ្រាន់
មានចំណងជំនួយអំពីការយល់មករបស់ទូរគមនាគមន៍។

ហើយពួកគេក៏មិនមានទទួលបានបុរេយោជន៍ពីសម្បទានពាក់កណ្តាលអង្គការផងដែរ
ដល់ការរៀបចំពួកគេឲ្យយល់ទៅជាមួយពុទ្ធសាសនាស្រីសោយសច្ចៈដ៏សំខាន់
ទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុតនៃសក្តារបូជាសុចានស្តី។

កុំរួមជំនុំនាមប៉ុណ្ណោះ ក៏បានឆ្លងសារទាំងនេះដែរ ហេតុនេះហើយ ពួកគេមិនមានចំណេះដឹងអំពីផលប៉ះពាល់នៃការអង្កេតស្រាវជ្រាវ ហើយពួកគេក៏មិនអាចទទួលបានប្រយោជន៍ពីការអង្កេតរបស់ព្រះយស្ទេរនោះទេ ដូចជាពួកយុដាដែលបានផ្សាយព្រឹត្តិបត្រជាដំបូងបំផុតរបស់ពួកគេ ពួកគេក៏ផ្សាយសេចក្តីអធិស្ឋានដែលឥតប្រយោជន៍របស់ពួកគេទៅកាន់បន្ទប់ដៃព្រះយស្ទេរបាន ចាកចេញចេញហើយ; ហើយសាតាំង ដោយពេញចិត្តចំពោះការបោះបង្គោលនេះ ក៏សន្មតខ្លួនជាមានលក្ខណៈសាសនា

ហើយដឹកនាំគំនិតរបស់ពួកគេឱ្យស្ថានដល់អរោងដង្ហើទាំងនេះមកកខុល្លនា
ដោយបរិវេណរបស់វា ទិសមគាល់របស់វា និងអចិន្តរិយៈកលនៃកលាយ

ដើម្បីបិទបញ្ចប់ក្នុងអនុវត្តរបស់វា»។ Early Writings, 259–261.

បងស៊ីរីវ៉ាយ កំណត់អត្តសញ្ញាណដ៏ណាស់ការសាកល្បងដល់រីកចម្រើនឡើងជាបន្តបន្ទាប់នៅក្នុងបុរេវត្តិសាស្ត្ររបស់យ៉ូហាន ហាទីសុន និងព្រះគ្រីស្ទ
ដល់បានបញ្ចប់ដោយពួកយូដាស៊ីតនៅក្នុងសេចក្តីដឹងដ៏ទាំងស្រុង
ដើម្បីបង្កើនបុរេវត្តិសាស្ត្រដូចគ្នានោះនៅក្នុងសម័យពួកមីឡូវ៉ិយ
ដល់ជាបុរេវត្តិសាស្ត្ររបស់បងស៊ីរីវ៉ាយ គឺជាពុទ្ធភាពនីប្បវត្តន៍ផ្ទៃក្នុងក្រុម
ការសាកល្បងអំពីជីវិតឬសេចក្តីស្លាប់នៅដើមដំបូង
គឺពាក់ព័ន្ធនឹងការចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធចប់ផុត ឬការបដិសេធមិនព្រមចូល។
ការបដិសេធមិនព្រមជូនចំនេះ បាននាំឲ្យមានសេចក្តីដឹងដ៏ដូចគ្នាមកលើពួកបះប
រោក្នុងបុរេវត្តិសាស្ត្រពួកមីឡូវ៉ិយ
ដូចដល់បានមកលើពួកយូដាបះបរោក្នុងបុរេវត្តិសាស្ត្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

ព្រះយេស៊ូវតែងតែបង្ហាញអំពីចុងបញ្ចប់នៃអ្វីមួយ
ដោយភ្ជាប់ជាមួយនឹងការចាប់ផ្តើមនៃអ្វីមួយដ៏ថ្មី ដូច្នេះ
នាពេលដែលបងស៊ីរីវ៉ាយភ័យខ្លាចមាននាចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធចប់ផុត
ហើយបានសម្លឹងមើលហិបដល់បានបើកចំហ ដោយទាក់ទងនឹងការសាកល្បងនៃផ្ទៃទី
22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 នោះវាបញ្ជាក់ថា មួយសប្តាហ៍មិនប្រសើរពាន់នាក់
នឹងត្រូវបានសាកល្បងលើការដើរតាមកូនចៀមចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធចប់ផុត
ឬក៏ចូលទៅក្នុងសេចក្តីដឹងដ៏ត្រូវពេញលេញអស់កល្បជានិច្ច។
សេចក្តីពិតនេះមានមូលដ្ឋានលើជំនឿមួយដែលយល់ថា
ពួកហាហ្វបុរាណកំពុងបង្ហាញអំពីបុរាណរបស់ព្រះនៅចុងផ្ទៃក្នុងក្រុម
នាពេលដែលពួកគេខ្សោយនឹងក្លាយជាផ្នែកមួយនៃបន្ទាល់ដែលបានកត់ត្រា
បងស៊ីរីវ៉ាយភ័យខ្លាចបង្ហាញទាំងពីរក្រុម។

«ខណៈដែលខ្ញុំស្ថិតនៅក្នុងសភាពអស់សង្ឃឹមនេះ ខ្ញុំបានស្ថិតមួយដល់បានបន្ត
សំនុករកការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងជួរលេចលើចិត្តគំនិតរបស់ខ្ញុំ។
ខ្ញុំស្ថិតនៅឆ្ងល់ព្រះវិហារមួយ ដល់មានមនុស្សជាច្រើនកំពុងសម្រុកមកកាន់ទីនោះ។
មានតែអ្នកដល់បានជួបកក់នៅក្នុងព្រះវិហារនោះប៉ុណ្ណោះ
ដល់នឹងបានសង្កេតនោះនៅពេលលោកប្រើបញ្ចប់។ អស់អ្នកដល់នៅខាងក្រៅ
នឹងវិនាសហត់បង់ជារៀងរហូត។ បណ្តាជនយ៉ាងច្រើននៅខាងក្រៅ
ដល់កំពុងដើរទៅតាមមាគ៌ាផ្សេងៗរបស់ខ្លួន បានមើលងាយ
និងចំអកឡើយដល់អ្នកដល់កំពុងចូលទៅក្នុងព្រះវិហារ ហើយប្រាប់ពួកគេថា
ផែនការសុវត្ថិភាពនេះជាការបោះបង្គោលនៃគំនិតល្អបំផុត ហើយថា តាមពិតទៅ
គ្មានគ្រោះថ្នាក់អ្វីសោះដល់គ្រូគេរោង។ ពួកគេថែមទាំងចាប់យកអ្នកខ្លះ
ដើម្បីរារាំងមិនឲ្យពួកគេប្រញាប់ចូលទៅខាងក្នុងជញ្ជាំងនោះ។»

«ដោយខ្លាចថានឹងត្រូវគេសើចចំអក ខ្ញុំបានគិតថា
ជាការល្អបំផុតគឺត្រូវរង់ចាំរហូតដល់បណ្តាមនុស្សជាច្រើនបកែខ្ញុំកែទៅ
ឬរហូតដល់ខ្ញុំអាចចូលទៅដោយពួកគេមិនបានសង្កេតឃើញ។ ប៉ុន្តែ
ចំនួនមនុស្សបានកើនឡើងជំនួសឲ្យការថយចុះ
ហើយដោយខ្លាចថានឹងយឺតពេលពេក ខ្ញុំក៏ប្រញាប់ចេញពីផ្ទះ
ហើយរុញកាត់តាមហ្វូងមនុស្ស។ ក្នុងសេចក្តីចាប់អារម្មណ៍របស់ខ្ញុំ
ដើម្បីទៅដល់ព្រះវិហារ ខ្ញុំមិនបានកត់សម្គាល់
ឬខ្វល់អំពីហ្វូងមនុស្សដែលព័ទ្ធជុំវិញខ្ញុំឡើយ។ នាពេលចូលទៅក្នុងអគារ

ខ្ញុំឮបានឃើញថា ព្រះវិហារដ៏ធំសម្បូរមើលទៅ គួរឲ្យមានទុរដោយសសរដ៏មហិមាមួយ ហើយមានកូនចៀមមួយគួរឲ្យមានចងជាប់នឹងសសរនោះ ក្នុងសភាពរងរបួសញ្ជាំញ្ចី និងហូរឈាម។ យើងទាំងអស់គ្នាដដែលមានវត្តមាននៅទីនោះ ហាក់ដូចជាដឹងថា កូនចៀមនេះមានគួរឲ្យភ័យខ្លាច និងវាយបំផុសឲ្យ ដោយសារតែយើង។ អស់អ្នកក៏ដដែលចូលទៅក្នុងព្រះវិហារ គួរតែមែកនៅចំពោះមុខវា ហើយសារភាពអំពើហិង្សារបស់ខ្លួន។»

«នៅចំពោះព្រះកូនចៀមបន្តិច មានអាសនៈខ្ពស់ៗ ដដែលនៅលើនោះមានមនុស្សសម្បូរក្រុមអង្គុយ ដោយមើលទៅពោរពេញដោយសច្ចកុត្តិករយ៉ាងខ្ពស់ៗ។ ពន្លឺនៃស្រទាប់ស្នាមក្រហមដូចជាបំភ្លឺលើមុខរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេមានសរសើរព្រះ និងច្បាំងបន្តការអរព្រះគុណដោយអំណរ ដល់ហាក់ដូចជាកូនចៀមរបស់ពួកគេ។ អ្នកទាំងនេះគឺជាអ្នកក៏ដដែលមានមកនៅចំពោះព្រះកូនចៀម សារភាពអំពើហិង្សារបស់ខ្លួន ទទួលការអភ័យទោស ហើយឥឡូវនេះកំពុងរង់ចាំដោយសច្ចកុត្តិករពឹងផ្អែកយ៉ាង ចំពោះព្រះវត្តមានដ៏អស្ចារ្យមួយដដែលពោរពេញដោយអំណរ។»

«សូមប្រឹក្សាបន្តទៀតពីខ្ញុំឮបានចូលទៅក្នុងអគារនោះហើយ ការភ័យខ្លាចមួយបានគ្របដណ្តប់លើខ្ញុំ ហើយមានអារម្មណ៍អាម៉ាស់មួយថា ខ្ញុំគួរតែបន្តទៀតបន្តិចនៅចំពោះមុខមនុស្សទាំងនេះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំហាក់ដូចជាគួរឲ្យមានបង្គំខ្លាចបន្តិចទៅមុខ ហើយកំពុងតែដើរយឺតៗជុំវិញសសរនោះ ដើម្បីបំប្លែងមុខនឹងកូនចៀម នៅពេលស្ងួតដៃគ្រប់បន្តិចឡើង ព្រះវិហារមានរញ្ជួយ សម្បុរកែនដៃយដមុនៈមានផ្ទុះឡើងពីពួកបរិសុទ្ធដដែលមានបុរាណដុកគុណ ពន្លឺដ៏គួរឲ្យសង្ស័យស្របស្រួលមួយបានបំភ្លឺអគារនោះ បន្ទាប់មកអ្វីៗទាំងអស់បានក្លាយទៅជាដង្ហើមស្ងួតយសីងកខ្វក់ខ្ពស់ៗក្នុងក្រលាំង។ មនុស្សទាំងឡាយដែលមានសុភមង្គលបានហាត់ទៅជាមួយនឹងពន្លឺនោះអស់ហើយ ហើយខ្ញុំគួរឲ្យមានទុក្ខឲ្យនរណាម្នាក់ឯង ក្នុងភាពភ័យខ្លាចស្រងូតស្រងោតស្រងោតនៃភ្នែក។ ខ្ញុំភ្ញាក់ឡើងដោយទុក្ខខរទេនានាចិត្ត ហើយស្ងួតមើលទៅដូចជាឈឺចាប់ខ្លួនឯងដើម្បីថា ខ្ញុំឮបានសូបិនទេ? ចំពោះខ្ញុំ វាហាក់ដូចជានិរន្តរ៍កម្ររបស់ខ្ញុំឮបានកំណត់រួចហើយ ថាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់បានចាកចេញពីខ្ញុំ ហើយមិនដល់ត្រឡប់មកវិញឡើយ។»

«មិនយូរប៉ុន្មានបន្ទាប់ពីនេះ ខ្ញុំឮបានសូបិនមួយទៀត។ ខ្ញុំហាក់ដូចជាកំពុងអង្គុយក្នុងសច្ចកុត្តិករដ៏សង្ឃឹមយ៉ាងជុំវិញនៅ ដោយយកដៃគ្របមុខ ហើយគិតពិចារណាដូចនេះថាៈ បុរសិបបិព្រះយស្មើគង់នៅលើផែនដី ខ្ញុំនឹងទៅរកទ្រង់ ទម្លាក់ខ្លួននៅព្រះហឫទ័យ ហើយប្រាប់ទ្រង់អំពីទុក្ខខរទេនាទាំងអស់របស់ខ្ញុំ។ ទ្រង់នឹងមិនបង្អើលចេញពីខ្ញុំឡើយ ទ្រង់នឹងមានព្រះមតេតាចំពោះខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងសួរឡាញ់ និងបម្រើទ្រង់ជានិច្ច។ នៅពេលនោះទ្រង់បានប្រើ ហើយមនុស្សម្នាក់ដែលមានរូបរាង និងទឹកមុខដ៏ស្រស់ស្អាតបានចូលមក។ គាត់បានមើលមកខ្ញុំដោយសច្ចកុត្តិករអាណិត ហើយនិយាយថាៈ "តើអ្នកចង់ឃើញព្រះយស្មើឬ? ទ្រង់គង់នៅទីនេះ ហើយអ្នកអាចឃើញទ្រង់បាន បុរសិបបិព្រះអ្នកបុរាណចង់ឃើញ។ ចូរយកអ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នកមាន

ហើយតាមខ្សែមក។»

«ខ្ញុំបានឮរឿងនេះដោយសេចក្តីអំណរដល់ពេលវេលាមិនអស់
ហើយបានប្រមូលរបស់តូចៗទាំងអស់របស់ខ្ញុំ គ្រប់វត្ថុមានតម្លៃដែលខ្ញុំសុំឡាញ់
ដោយអំណរ ហើយដើរតាមអ្នកនាំផ្លូវរបស់ខ្ញុំ។
គាត់បាននាំខ្ញុំទៅកាន់ជណ្តើរមួយដែលចោតខ្ពស់
ហើយមើលទៅដូចជាទន់ខ្ពស់ដោយ។ នៅពេលខ្ញុំចាប់ផ្តើមឡើងជំហានទាំងនោះ
គាត់បានព្យាយាមខ្សែឈរក្នុងក្បាលរបស់ខ្ញុំឲ្យសមល្មើសឡើងទៅខាងលើជានិច្ច
ក្នុងខ្សែវិលមុខ ហើយផ្តល់កំរិត។
មានមនុស្សជាច្រើនទៀតដែលកំពុងឡើងតាមផ្លូវចោតនោះ បានផ្តល់កំរិត
មុនពេលទៅដល់កំពូល។»

«ចុងក្រោយ យើងបានទៅដល់ជំហានចុងក្រោយ ហើយឈរនៅមុខទ្វារមួយ។
នៅទីនេះ មគ្គុទ្ទេសក៍របស់ខ្ញុំបានណែនាំឲ្យខ្ញុំទុកចោលអ្វីៗទាំងអស់ដែលខ្ញុំបាន
នយមកជាមួយ។ ខ្ញុំបានដាក់វាចុះដោយអំណរ; បន្ទាប់មក គាត់បានបើកទ្វារ
ហើយបង្ហាញឲ្យខ្ញុំចូល។ មួយរំពេចក្រោយមក ខ្ញុំបានឈរនៅចំពោះព្រះយេស៊ូវ។
ព្រះភក្ត្រដ៏ស្រស់ល្អអនោះ គឺមានវិធីណាអាចចម្លងបានឡើយ។ ការបង្ហាញនៃព្រះគុណ
និងព្រះចេស្តា នោះ មិនអាចជាប់រាប់អនុកណ្តាផ្សេងទៀតឡើយ។
នៅពេលព្រះនគររបស់ទ្រង់សម្បូនដោយមកលើខ្ញុំ ខ្ញុំបានដឹងគុណមាថា
ទ្រង់ផ្សាបច្ចុប្បន្នអំពីគ្រប់កាលៈទេសៈនៃជីវិតរបស់ខ្ញុំ
និងគ្រប់គំនិតនិងអារម្មណ៍ដ៏ផ្សេងៗទៀតនៃខាងក្នុងរបស់ខ្ញុំទាំងអស់។»

«ខ្ញុំបានព្យាយាមការពារខ្លួនពីព្រះនគររបស់ទ្រង់ ដោយមានអារម្មណ៍ថា
ខ្ញុំមិនអាចទ្រាំទ្រនឹងព្រះនគរដែលស៊ីបិប័ត្រអង្កកគេរបស់ទ្រង់បានទេ
ប៉ុន្តែខ្ញុំបានយាងមកជិតដោយសុនាមញ្ញញឹម
ហើយដោយដាក់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់លើក្បាលខ្ញុំ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖
"កុំភ័យឡើយ"។ សំឡេងដ៏អម្រែអម្រើនៃព្រះបន្ទូលទ្រង់បានផ្ទុកឲ្យខ្ញុំភ័យរំភើប
បដោយសេចក្តីសុខ ដដែលមិនផ្តល់មានបទពិសោធន៍ពីមុនមកឡើយ។
ខ្ញុំមានសេចក្តីអំណរលើសលប់ពេក រហូតមិនអាចនិយាយពាក្យមួយម៉ាត់បាន
ប៉ុន្តែដោយស្មារតីអារម្មណ៍គ្រប់សង្កត់ ខ្ញុំបានដួលក្របនៅព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់។
ខណៈដែលខ្ញុំកំពុងដកស្រងូតស្រងូតនូវទីនោះ ដោយឥតកម្លាំង
ទិដ្ឋភាពនៃសេចក្តីណា ហើយស្រឡាញ់ដល់កាត់នោះចំពោះមុខខ្ញុំ
ហើយខ្ញុំហាក់ដូចជាបានទៅដល់សុភវិភាគ និងសេចក្តីសុខសាន្តនៃស្ថានសួគ៌។
ទីបំផុត កម្លាំងរបស់ខ្ញុំបានវិលត្រឡប់មកវិញ ហើយខ្ញុំក៏ក្រោកឡើង។
ព្រះនគរដ៏ពេញលេញដោយសេចក្តីសុខឡាញ់របស់ព្រះយេស៊ូវ នៅតែសម្បូនដោយមកលើខ្ញុំ
ហើយសុនាមញ្ញញឹមរបស់ទ្រង់បានបំពេញព្រលឹងខ្ញុំដោយសេចក្តីរីករាយ។
វត្ថុមានរបស់ទ្រង់បានបំពេញខ្ញុំដោយសេចក្តីគោរពដ៏បរិសុទ្ធ
និងសេចក្តីសុខឡាញ់ដែលមិនអាចពណ៌នាបាន។»

«មគ្គុទ្ទេសក៍របស់ខ្ញុំក៏បានបើកទ្វារ ហើយយើងទាំងពីរបានដើរចេញទៅ។
គាត់បានប្តូរខ្ញុំឲ្យយករបស់ទាំងអស់ដែលខ្ញុំបានទុកនៅខាងក្រោមកិញ្ចា
បន្ទាប់ពីផ្ទុះចុះចុះចុះ គាត់ក៏ប្រគល់ខ្ពស់ពេញលេញមួយដុំដល់ម្ចាស់ជិតជាប់គុនា
ឲ្យខ្ញុំ។ គាត់បានណែនាំឲ្យខ្ញុំដាក់វានៅជិតចិត្តរបស់ខ្ញុំ
ហើយនៅពេលណាខ្ញុំចង់យើងព្រះយេស៊ូវ គ្រូយកវាចេញពីទ្វាររបស់ខ្ញុំ
ហើយលាតវាឲ្យដល់អស់ប្រវែង។ គាត់បានព្យាយាមខ្ញុំកុំឲ្យទុកវាឲ្យនូវម្ចាស់យូរពេក

កុរវែងរាចរជាខ្លនាក់ ហើយពិហាកសម្បូលឲ្យគុរវិញ។
 ខ្ញុំក៏ដាក់ខ្លួននៃនោះនាជិតចិត្ត ហើយចុះដណ្តើរតូចចង្អុលដោយអំណរ
 ទាំងសរសើរតម្កល់ឲ្យអម្បាល និងបុរាណបុរាណទាំងអស់ដល់ខ្ញុំបានជួបថា
 ពួកគេអាចរកយើងឃើញឲ្យយើងនោះឯណា។ សុបិននេះបានផ្តល់សេចក្តីសង្ឃឹមដល់ខ្ញុំ។
 ខ្លួនពេញបំពេញនោះ ក្នុងគំនិតរបស់ខ្ញុំ គំណាងឲ្យសេចក្តីជំនឿ ហើយសម្រស់
 និងភាពសាមញ្ញនៃការទុកចិត្តលើពួកគេ
 ក៏បានចាប់ផ្តើមក្នុងចំណោមពួកយើង។» Testimonies, volume 1,
 27-29.

ហាញជានិមិត្តរូបអំពីបុរាណជនរបស់ព្រះដល់ចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុតនៃគុណចុងក្រោយ ហើយក្នុងបុរាណគិតសាស្ត្រ alpha របស់នាង នោះគឺជាការសាកល្បងមួយរវាងជីវិតនិងមរណភាព ដល់ពាក់ព័ន្ធនឹងការចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុតដោយសច្ចក្រឹតជំនឿ។ នៅគុណចុងក្រោយ មនុស្សមួយសន្លឹកប្រៃសណីយ៍ប្រឆាំងនឹងគូរហានសាកល្បងថា តើពួកគេនឹងចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុតដោយសច្ចក្រឹតជំនឿឬទេ? មុតងទៀត នេះគឺជាការសាកល្បងរវាងជីវិតនិងមរណភាព។

យើងនឹងបន្តតន្ត្រីរឿងទាំងនេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«នៅក្នុងការសម្ភាសនាព្រះវិហារ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់កំពុងប្រកាសពីបសេកកម្មរបស់ទ្រង់ក្នុងនាមជាព្រះមេស៊ី ហើយចាប់ផ្តើមបំពេញកិច្ចការរបស់ទ្រង់។ ព្រះវិហារនោះ ដល់គូរហានស្តាប់បន្ទូលនិងសម្លាប់ដល់នូវនិព្វានរក្សាមានដ៏ទៃភាព គូរហានរៀបចំឲ្យជាមធ្យោបាយដាក់ស្លាប់មួយសម្រាប់អីស្រាអែល និងសម្រាប់ពិភពលោក។ តាំងពីអស់កល្បជានិច្ចមក នេះជាព្រះបំណងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ថា សត្វមានជីវិតទាំងអស់ដែលបានបង្កកើតឡើង ចាប់ពីសត្វតូចតាមដងទន្លេនិងបរិសុទ្ធ រហូតដល់មនុស្ស គួរតែជាព្រះវិហារសម្រាប់ការសណ្តូកនៃខាងក្នុងរបស់ព្រះបង្កកើត។ ដោយសារអំពើហិង្សា មនុស្សជាតិបានឈប់លែងជាព្រះវិហារសម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់ទៀត។ ដោយគូរហានអំពើអាក្រក់ផ្ទុយនឹងជីវិត និងបំពុល ចិត្តរបស់មនុស្សដែលបង្កហាញសិរីល្អរបស់ព្រះដ៏ទៃភាពទៀតហើយ។ ប៉ុន្តែ ដោយសារការចាប់កំណើតជាមនុស្សនៃព្រះរាជបុត្រនៃព្រះជាម្ចាស់ ព្រះបំណងរបស់ស្តេចស្តេចគួរហានបំពេញ។ ព្រះជាម្ចាស់សណ្តូកនៅក្នុងមនុស្សជាតិ ហើយតាមរយៈព្រះគុណសង្ឃគ្រូនោះ ចិត្តរបស់មនុស្សក៏ក្លាយជាព្រះវិហាររបស់ទ្រង់មុនដទៃទៀត។ ព្រះជាម្ចាស់បានរៀបចំឲ្យ ព្រះវិហារនៅក្នុងយេស៊ូវម្ចាស់ផ្ទៃជាសាក្សីជានិច្ចចំពោះរាសនាដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ដែលប្រើក្នុងហស្តប្បវត្តន៍របស់ព្រះបិតា។ ប៉ុន្តែ ពួកយើងមិនបានយល់ពីអត្ថន័យនៃការដល់ពួកគេបានចាត់ទុកដោយមោទនភាពយ៉ាងខ្ពស់នោះឡើយ។ ពួកគេមិនបានប្រគល់ខ្លួនរបស់ពួកគេទៅជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធសម្រាប់ព្រះវិញ្ញាណដ៏ទៃភាពទេ។ ទីលាននានានៃព្រះវិហារនៅក្នុងយេស៊ូវម្ចាស់ ដល់ពេញនូវដោយភាពអ៊ូអរនៃការជួញដូរមិនបរិសុទ្ធ បានកំណត់យ៉ាងពិតប្រាកដលើសលប់ដល់ព្រះវិហារនៃចិត្ត ដល់គូរហានបំពុលដោយរក្សាមាននិរន្តរភាពខាងសាច់ឈាម និងគំនិតមិនបរិសុទ្ធ។»

«ដោយការបរិសុទ្ធព្រះវិហារឲ្យយើងដឹងពីអុនកទិញ និងអុនកលក់របស់លោកិយ ព្រះយេស៊ូវបានប្រកាសអំពីបសេកកម្មរបស់ទ្រង់ ដើម្បីបរិសុទ្ធចិត្តឲ្យយើងពីសច្ចក្រឹត ដល់ហេតុអ្វីដែលអំពើហិង្សា—ពីបំណងប្រាថ្នាខាងផ្លូវនៃដី ពីគណៈអាគុណនិយម ពីទម្លាប់អាក្រក់ ដល់បំផុសព្រលឹង។ ម៉ាទ្រាគី 3:1-3 គួរហានដកស្រង់»។ The Desire of Ages, 161.

ហោរាបានមានប្រសាសន៍ថា៖ «ខ្ញុំបានឃើញវេត្យាមួយទៀតចុះមកពីស្តេចស្តេច មានអំណាចយ៉ាងធំ ហើយផ្លូវនៃដីបានប្រើឡើងដោយសិរីល្អរបស់ទ្រង់នោះ។ ហើយទ្រង់បានស្រក់ដោយឡែកខ្ពស់ជាខ្ពស់ថា ហើយទ្រង់បានដួលរលំហើយ បានដួលរលំហើយ ហើយបានក្លាយជាទីលំនៅរបស់ពួកអាក្រក់» (វិវរណៈ 18:1, 2)។

នេះគឺជាសារដដែលដដែលមានបុរាណដោយទេវតាទីពីរ។ ហាប៊ីឡូនបានដួលរលំ «ព្រះនាង
បានឲ្យគ្រប់ជាតិសាសន៍ដឹកស្កានសែចក្កតិក្ករោធនអំពើធម៌កុបកម្មរបស់នាង» (វិវរណៈ
14:8)។ តើស្កាននោះជាអ្វី?—គឺជាគោលលទ្ធិក្នុងក្បាលរបស់នាង។
នាងបានឲ្យពិភពលោកនូវថ្នងសែបុប្ផក្នុងក្បាលរបស់នាង។
ជំនួសថ្នងសែបុប្ផនៃបញ្ញត្តិទីបួន ហើយបាននិយាយឡើងវិញនូវពាក្យកុហកដដែលសា
តាំងមានបុរាណអំពីជាលើកដំបូងនៅក្នុងសួនអេដេន—គឺភាពអមតៈតាមធម្មជាតិនៃ
ព្រលឹង។ កំហុសឆ្គងជាច្រើនដែលមានលក្ខណៈដូចគ្នានេះ
នាងបានផ្សព្វផ្សាយយ៉ាងទូលំទូលាយ
«ដោយបង្រៀនបញ្ញត្តិរបស់មនុស្សទុកជាគោលលទ្ធិ» (ម៉ាថាយ 15:9)។

«នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានចាប់ផ្តើមព្រះរាជកិច្ចសាធារណៈរបស់ទ្រង់
ទ្រង់បានសម្ភាសនាព្រះវិហារចេញពីការប្រមាថបំពានដ៏អស្ចារ្យរបស់វា។
ក្នុងចំណោមកិច្ចការចុងក្រោយនៃព្រះរាជកិច្ចរបស់ទ្រង់
គឺការសម្ភាសនាព្រះវិហារជាលើកទីពីរ។ ដូច្នេះ
ក្នុងកិច្ចការចុងក្រោយសម្រាប់ការព្រមានដល់លោកិយ
មានការអំពាវនាវពីយ៉ាងដាច់ដោយឡែកទៅកាន់ពួកជំនុំ។ សាររបស់ទេវតាទីពីរគឺ៖
“ហាប៊ីឡូនបានដួលរលំហើយ បានដួលរលំហើយ ទីក្រុងជំនុំនោះ ពីព្រោះនាងបានផ្ទុះឡើង
អស់ទាំងសាសន៍ដឹកស្កានសែចក្កតិក្ករោធនអំពើបុរាណចាកសីលធម៌របស់នាង” (វិវរណៈ
14:8)។ ហើយនៅក្នុងសម្ភាសនាដ៏យ៉ាងខ្ពស់នៃសាររបស់ទេវតាទីពីរ
មានសំឡេងមួយឮចេញពីសូចនាករថា៖ “ចូរចេញពីនាងមក បុរាណសុភ័យរបស់អញអើយ
ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានចំណែកក្នុងអំពើហាបរបស់នាង
ហើយដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាទទួលរងសេចក្តីរំលោភរបស់នាង។
ដូច្នេះអំពើហាបរបស់នាងបានឡើងដល់សូចនាករ
ហើយព្រះបាននឹកចាំអំពើទុច្ចរិតរបស់នាងហើយ” (វិវរណៈ 18:4, 5)»។ Selected
Messages, book 2, 118.